

Științea tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 5921

6 PAGINI — 30 BANI

MIERCURI 5 Iunie 1968

Este de neînălțurat din calea utilizării integrale a timpului de lucru

BARIERA CAUZELOR „OBIECTIVE”?

Folosirea cu maximum de eficiență a timpului de lucru de către fiecare întreprindere în parte și, în cadrul acesteia, de fiecare secție și atelier, constituie una din coordonatele esențiale ale ridicării pe o treaptă calitativă superioară a întregii activități economice.

O recentă anchetă întreprinsă în două mari întreprinderi din Brașov — uzina „Rulmentul” și Fabrica de unelte și scule — ne-a dezvăluit o serie de cauze în folosirea timpului de lucru și, deci, în însuși modul de conducere a proceselor economice. Dar, să relatăm mai pe larg constatările prilejuate de ancheta efectuată la întreprinderile amintite.

UZINA „RULMENTUL” : CAUZELE „OBIECTIVE” CIRCULĂ PE RULMENȚI

Ne oprim mai întâi la uzina „Rulmentul”. După o scurtă privire de ansamblu asupra structurii fondului de timp constatăm că, față de aceeași perioadă a anului trecut, în acest an, până la jumătatea trimestrului II, coeficientul de folosire a fondului de timp

fluctuaua mare a forței de muncă, ne relatează tovarășul ing. Gheorghe Badea, directorul uzinei. De aceea nici nu se poate vorbi de permanențizarea lucrătorilor, de o calificare corespunzătoare a acestora.

Afirmațiile tovarășului director corespund, firește, realității: din 103 strungari angajați, în trei luni, au plecat mai mult de jumătate dintre

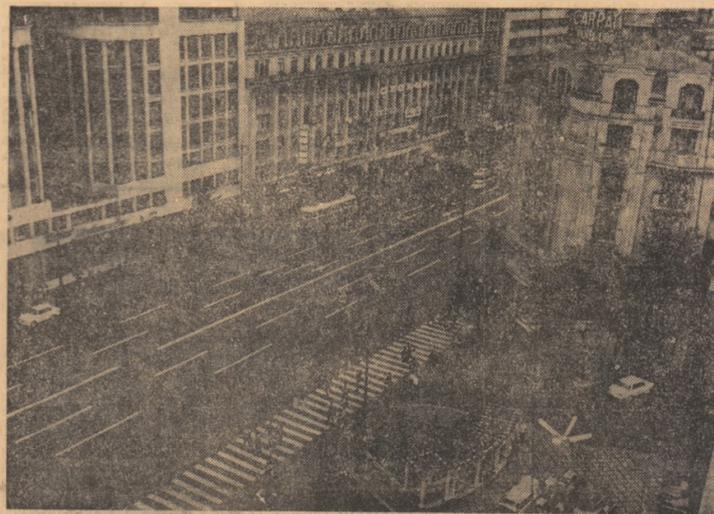
ei. Pe bună dreptate ne întrebăm, de ce? Oamenii, ne dă o explicație promptă tovarășul director, „fug pur și simplu, de schimbul III și, în acest schimb, nu putem asigura o productivitate a muncii la nivelul celorlalte schimburi”.

Este necesar să amintim de faptul că în repetate rânduri conducerea de partid și de stat a trasat ca sarcină tuturor unităților economice să întreprindă măsuri hotărâte în scopul echilibrării schimburilor, în vederea folosirii ratiionale a capacităților de producție, asigurării condițiilor desfășurării normale a activității în fiecare schimb, în fiecare secție și atelier.

Sînt, însă, create condiții pentru folosirea cu eficiență sporită a timpului de lucru, în fiecare schimb, la uzina „Rulmentul” din Brașov? Răspunsul este — și aici se angajează muncitorii necalificați și, după numai 4—5 zile, sînt puși să lucreze la mașini

PETRE G. BRATU

(Continuare în pag. a V-a)

Perspectivă bucureștEANă

Foto: SORIN DAN

cadram

Un elitor brăilean, înfățișat de prezența vestimentară și fizică a unei notorietăți cam mediere a muzicii noastre ușoare, ne obligă la un dialog pe tema ce și citii în permisia unui actor, cîntăreț etc., etc., în aparițiile sale publice. Aș începe prin a spune că unul eintăreț, ca și unui actor, oricum, unui om destinat prezenței publice prin artă, i se cere talent, celelalte — decență, respect, bun gust etc. — i se subordonează ca ceva firesc. Talentul lasă loc și excepțiilor, așa cum o față cu un oval bine tăiat poate face noștim un nas cam strîmb. Dar, cum referirea corespondentului nostru brăilean, Nicolae Stancu, vizează un talent încă anonim, vom muta discuția într-o zonă mai largă de interes: moda sau modelele actorului și seducția exercitată asupra tinerilor.

Nu este un secret că „torpile” pe care le folosesc

LĂSAȚI-L, TOVARĂȘI...

marile case de modă în lansarea noulor linii sînt, mai ales, consacrații scenei și ecranului, miturile... meteorice ale hramelor noastre de celuloză de toate zilele. Succesul este sigur, tranșanța făcută pe un oec gras este binefăcătoare pentru ambele părți. Interesate. Dar nici muritorii n-au a se se plînge. Foamea noastră de anecdote este satisfăcută print-o m i n i - m i n i - f u s t ă , nevoia noastră orientativă în vestimentație poate reține ceea ce bunul gust reține dînt-o imagine dilatată de nevoi publicitare. Deci, toate bune și cam la locul lor. Așa cum nu poți suporta imaginea unui mare tragedian țirguin-dînt-o se cu precupețea pentru o ciostivă de țelină, tot așa scena nu poate fi onorată cu o (fînuță de stradă. Deci, o notă de originalitate e și pîperul care dă gust unei minicări cam fade. Accesoriile însă — favoritele, prelungiile la îndemîna cu maxilarul, un jabon deschiș în evantai ambite etc. — devin scop în sine cînd talentul nu joacă un fel de reghil pueril cu

(Continuare în pag. a V-a)

V. ARACHELIAN

CITIȚI ÎN PAG.

3-4

PRE-LU-DIU

Conf. univ. dr. doc. Victor Săhleanu

După cum este ușor de văzut, în acest articol reluăm o discuție mereu actuală, pricioasă la culoarea informativă și la calitatea formativă a învățămîntului. Restrîngem discuția la problemele legate de științele propriu-zise. Există mai multe feluri de „in-căpă” o știință. Unii acumulează faptele, alții rețin concluzii și teorii, alții (prea puțini!) sînt preocupați de metodele de cercetare, de descoperire, de stabilire a adevărului. Dar funcția formativă a studiului nu se rezumă la forma-

rea unei concepții despre lume și despre viață cu ajutorul datelor acelei științe sau la formarea unei impresii despre acea știință. Gîndind de repetate ori în spiritul acelei științe, ne modificăm felul nostru de a gîndi. Mecanismele inteligenței (dacă mi se acceptă această figură de stil) sînt transformate de către materialul pe care-l prelucreează, pentru că acest material cere un mod

de B. Pascal numea „spirit geometric” și „spirit de finețe”. Căci — spunea marele matematician, fizician, filozof și scriitor — ra-zeori se întîmplă ca spiritele fine să fie spirite geometrice, sau ca spiritele geometrice să fie spirite fine, dar spiritele „nejuște” nu au nici finețe, nici nu procedează geometric.

Așadar, dincolo de variantele sale psihologice, spiritul care ra-

unei probleme nu interesează numai pe cercetătorul științific, ci pe oricare om care are de rezolvat probleme — practice în primul rînd. Dacă vrem ca să obținem un succes comparabil cu cel obținut de științe; dacă vrem ca hotărârile noastre să aibă întemeierea pe care o au concluziile științifice, este nevoie s-o înțelegem. Descartes, acum aproape 350 de ani, a încercat să strîngă într-un tratat special, regulile de amănunt necesare pentru dirijarea gîndirii. A lansat, într-o lucrare care a făcut epocă, regulile simple, dar fundamentale. Din titlul acestei lucrări reținem curent numai începutul: Discurs asupra metodei. Dar conținutul sună: pentru a ne conduce bine raționa. Căci (susținea Descartes) fiecare om are destulă rațiune, dar dacă mulți greșesc, este pentru că nu știu să și-o conducă.

Fiecare ramură științifică ilustrează, în felul ei, o cale de a rezolva unele probleme: și chiar dacă nu se arată explicit în ce constă particularitatea acestei căi, ea decine, în creierul nostru un „program” de lucru, utilizează la nevoie. Zoologia și botanica ne pot încașa utilitatea clasificării, matematica — folosul aprecierilor cantitative și al logicii strîns. Mai adăugăm, la actual matematicii, semnalaarea posibilității de a

(Continuare în pag. a II-a)

„LECTIILE” ȘTIINȚEI

de prelucrare potricit. Incelul cu incetul, se formează — în acest fel — gîndirea de matematician, gîndirea de naturalist sau gîndirea de istoric. Unul dintre scopurile învățămîntului de cultură generală este, pe de o parte, îmbogățirea gîndirii cu astfel de moduri de prelucrare a „datelor”, pe de altă parte — dezvoltarea unei rigurozități care să nu fie rigiditate. Există o mare diferență de obiecte de studiu; la ele corespund „combinații” în care sînt variabil dozate, ceea

ționează just, care se orientează just — are însușiri care pot fi grupate sub eticheta de spirit științific. A deprinde acest spirit iată o sarcină importantă a învățămîntului de cultură generală, a liceului, a cursurilor universitare.

Spiritul științific, nu este tot una cu cizuna teoretică. El este (azi acest lucru trebuie repetat mereu!) în primul rînd un spirit metodologic. Felul în care procedează știința în abordarea

9 iunie — ZIUA PIONIERILOR

În calendarul sărbătorilor noastre prima duminică din luna iunie a devenit, de doi ani încoace, „Ziua pionierilor”. Această zi din prima lună a cerii, anotimp atât de generos cu școlarii, are semnificațiile sale: coincide cu încheierea anului școlar, deci prilej de bilanșuri și aduceri aminte;

într-o serioasă încercătură pentru a stabili care sînt cele mai reușite; au activat în cercurile artistice și în cele tehnice; au organizat mitinguri aviatice și nautice cu aparate construite și dirijate de ei; au sădit pomi, au curățat lîcezi, și-au amenajat terenuri sportive. În toate, pe lîngă

INVITAȚII PENTRU TOȚI ȘCOLARII ȚĂRII

este prima zi a vacanșei, deci poate fi o oglindă a acesteia, arătînd concentrat ce le-o dăruit pionierilor în ediția sa din acest an. Ce vor trece pionierii în bilanșul pe care-l raportează țării, de ziua lor? Au învățat mai bine și ca dovadă aduc nu numai notele obținute, ci și nenumărate a'te mărturii. La concursurile de literatură, matematică, arte plastice, fotografii — miș și mi de pionieri au prezentat lucrări excelente pînă la jurile

hărnicie și-au pus în calozare precupețea isorită din cunoștințele dăruite de școală, culose din lectură, dobîndite în activitățile pionieresti. Da, au ce raporta pionierii! De ziua lor, la paradă sau pe stadioane vor înscina cu trupurile lor, ori vor sugera prin mișcări și însemne tot ce au încetăț și realizat în rîstimpul unui an. În același timp, în sălile de expoziții din multe reședințe de M. VIDRASCU (Continuare în pag. a II-a)

COMITETUL U. T. C. AL COMUNEI ÎN FAȚA UNOR RĂSPUNDERI SPORITE

Rod al unor studii temeinice și îndelungate, al unor dezbateri ample cu masele de oameni ai muncii de la orașe și sate, noua configurație teritorial-administrativă statorniceste comuna ca unitate de bază în organizarea social-economică, pe coordonate de maximă importanță pentru progresul și prosperitatea patriei. În conferința de lucru propice pentru dezvoltare și înflorire multilaterală. Constituirea comunelor ca unități teritoriale complexe, puternice, cuprinzînd un număr sporit de locuitori, de activități economice și social-culturale diverse are implicații dintre cele mai largi în munca și viața tineretului, în activitatea de educare și formare a acestuia. Noua organizare administrativ-teritorială a comunelor sporește atribuțiile și sarcinile ce revin organizațiilor U.T.C. de la sate, ale comitetelor comunale U.T.C., ca organe chemate să mobilizeze tineretul la întreaga activitate a comunei, să-i coordoneze și îndrume eforturile, energiile. Or-

ganizațiile U.T.C. trebuie să se afirme ca o prezență vic, puternică și permanentă în viața fiecărei comune, ceea ce presupune în mod firesc o participare intensă, neîntreruptă, la toate activitățile întreprinse, pe măsură potențelor de care dispun, a sarcinilor care le stau în față în actuala perioadă de dezvoltare. Organizațiile U.T.C. sînt chemate să și valorifice din plin inițiativa creatoare, capacitatea de a răspunde prompt tuturor întrebărilor și frîntîntărilor tinerilor, astfel încît participarea lor la viața comunei să fie caracterizată de dinamism, de eficiență, de capacitatea de-a rezolva corespunzător problemele care formează conținutul activității lor de zi cu zi.

Este de aceea cu atât mai necesar ca acum, în zilele cînd se pune piatra de temelie a activității viitoare, comitetele comunale U.T.C. să și organizeze de la bun început munca în așa fel încît să asigure o îndrumare competentă a tuturor organizațiilor U.T.C. de pe raza comunei. Viitoarele comitete comunale U.T.C. trebuie să țină seama că succesul tuturor activităților pe care le vor întreprinde depinde în primul rînd, de modul în care vor ști să atragă, să reunească, să orienteze într-o direcție comună eforturile sporite ale tuturor categoriilor de tineri de pe raza comunei. Sub îndrumarea comitetelor comunale de partid, comitetele U.T.C. vor trebui să discearnă cu grijă, în aplicarea măsurilor stabilite la Consfățuirea pe țară a U.T.C., formele și mij-

loacele de muncă cele mai adecvate condițiilor locale, desfășurînd o amplă muncă politico-educativă, îmbogățind tradițiile și obiceiurile specifice și răspunzînd dorințelor exprimate de tineri.

Continuînd și dezvoltînd experiența bună existentă în fiecare loc, comitetele comunale U.T.C. trebuie să pună și pe mai departe în centrul muncii lor desfășurarea unei activități politico-educative care să trezească interesul tinerilor să satisfacă nevoia lor de a fi întotdeauna la curent cu evenimentele politice interne și externe, să popularizeze politica partidului nostru, să facă tinerilor bine înțelese măsurile pe care partidul și statul le întreprind pentru dezvoltarea unui domeniu sau altuia. Una din preocupările de prim ordin a comitetelor comunale U.T.C. va trebui să fie și în viitor educarea prin muncă și pentru muncă a tinerilor, stimularea dragostei și atașamentului lor față de profesia satului socialist, a participării lor însuflețite la eforturile unităților agricole în care lucrează.

În același timp, este necesar imprimarea unei mari diversități și continuități în activitatea cultural-districativă, sportivă și turistică a organizațiilor, antrenarea a tot mai mulți tineri indesebi la activitățile de acest gen care se vor organiza la sfîrșit de săptămînă. Căminele culturale trebuie să devină adevărate puncte de atracție ale tineretului, în care organizațiile U.T.C. să desfășoare activități specifice vârstei și preocupărilor

(Continuare în pag. V-a)

Bun venit secretarului general al Mișcării Naționale a Revoluției, președintele Republicii Congo, Alphonse Massamba Débat!

La invitația secretarului general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, președintelui Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, astăzi sosește în țara noastră, într-o vizită oficială, secretarul general al Mișcării Naționale a Revoluției, președintele Republicii Congo, Alphonse Massamba-Débat.

Alphonse Massamba-Débat s-a născut în anul 1921 la N'Kola Yana (Congo). După absolvirea cursurilor școlii normale de învățători și a școlii cadrelor superioare, el s-a dedicat muncii pedagogice. În același timp militează neobosit pentru libertatea și progresul Africii, afirmîndu-se printre conducătorii marcanți ai mișcării pentru rasturnarea jugului colonial, pentru independența națională a țării sale. În 1959 a fost ales președinte al Adunării Legislative a Republicii Congo. În anul 1961 este numit ministrul planului și echipamentului. În semn de protest față de politica reacionară a fostului președinte Youlou demisionează din guvern.

La 16 august 1963, după înălțurarea fostului președinte, Alphonse Massamba-Débat este numit șeful guvernului provizoriu și ministru al apărării naționale. În luna decembrie a aceluiași an, Alphonse Massamba-Débat a fost ales președinte al Republicii Congo, iar șase luni mai tîrziu, la Congresul de reconstituire al partidului „Mișcarea Națională a Revoluției” (M.N.R.) a fost ales secretar general al M.N.R. — partid de guvernămînt ce militază și consocvent pentru apărarea și consolidarea cuceririlor democratice, e independenței naționale, pe dezvoltarea economică, socială și politică de sine stătătoare. De la începutul acestui an, președintele republicii îndeplinește și funcția de șef al guvernului.

În fruntea statului, Alphonse Massamba-Débat promovează o politică externă consacrată păcii și dezvoltării relațiilor de prietenie între toate popoarele lumii, îndreptată spre eliberarea totală de colonialism a continentului african.

ascendente. În anul 1966, cu prilejul vizitei în Republica Congo a unei delegații de partid și guvernamentale române, invitată la festivitățile prilejuate de cea de-a treia aniversare a Revoluției Congoleze, au fost stabilite relații diplomatice, la rang de ambasadă, între cele două țări. Un an mai tîrziu, cu prilejul vizitei în România a delegației Mișcării Naționale a Revoluției din Republica Congo, s-a subliniat cu satisfacție importanța dezvoltării relațiilor de prietenie și colaborare între cele două țări și partide.

Vizita pe care o începe astăzi în România secretarul general al Mișcării Naționale a Revoluției, președintele Republicii Congo, Alphonse Massamba-Débat, se înscrie ca o nouă contribuție la dezvoltarea bunelor relații dintre cele două țări, la promovarea înțelegerii și colaborării între toate popoarele lumii.

LA FABRICA DE ELECTROZI BUZĂU

Lucrări de extindere

La fabrica de electrozi de la Buzău au început lucrările de extindere a capacității de producție. Ele prevăd sporirea numărului liniilor automate cu încă două, avînd o producție de 16.000 tone de electrozi, cantitate dublă față de cea actuală, montarea unor instalații pentru măcinarea ferodioxidului, precum și a utilajelor de dozare și omogenizare a materiilor prime necesare fabricării electrozilor.

Darea în exploatare a noulor obiective va asigura o dată cu mărirea producției ridicarea pe o treaptă superioară a rentabilității uzinei de armă din Buzău — în cadrul căreia se află fabrica de electrozi. (Agerpres)

„Patruped de oțel” (Macara de mare capacitate la Combinatul siderurgic Galați) Foto: O. APĂRĂIE

TRIBUNA CITITORULUI

Rubrica pe care o inauguram azi se naște din realitatea evidentă a nevoii de a dialoga pe marginea unor opinii...

atostă altceva decât maturitatea de gândire a cititorului nostru în ansamblu...

- Omul se naște cu sau fără inteligență — afirma într-un articol filozoful N. Bagdasar
• Dimpotrivă, „orice om poate fi, dacă vrea, sculptorul propriului creier” — susține psihologul Sen Alexandru, citind un savant de renume

În articolul „Conserarea inteligenței” publicat în „Știința Tineretului” nr. 5918, eminentul gânditor N. Bagdasar...

Plasticitatea excepțională a scoarței cerebrale, capacitatea de adaptare a personalității umane...

social a cărui influență este ușor de identificat în structura inteligenței, ceea ce nu se poate afirma...

În lucrarea sa „Intelligence and Experience” (1961) prof. J. Mc. V. Hunt...

„Fapt important, scrie autorul, este de asemenea că inteligența nu reprezintă o funcție care se dobândește în cursul dezvoltării psihice a individului...

Totuși, recent, o transformare a apărut în acest concept tradițional al inteligenței și relațiilor...

„Fapt important, scrie autorul, este de asemenea că inteligența nu reprezintă o funcție care se dobândește în cursul dezvoltării psihice a individului...

„Fapt important, scrie autorul, este de asemenea că inteligența nu reprezintă o funcție care se dobândește în cursul dezvoltării psihice a individului...

„Fapt important, scrie autorul, este de asemenea că inteligența nu reprezintă o funcție care se dobândește în cursul dezvoltării psihice a individului...

„Fapt important, scrie autorul, este de asemenea că inteligența nu reprezintă o funcție care se dobândește în cursul dezvoltării psihice a individului...

„Fapt important, scrie autorul, este de asemenea că inteligența nu reprezintă o funcție care se dobândește în cursul dezvoltării psihice a individului...

„Fapt important, scrie autorul, este de asemenea că inteligența nu reprezintă o funcție care se dobândește în cursul dezvoltării psihice a individului...

Examen cu studenți din anul III al Facultății de metalurgie — Institutul politehnic

Invitații pentru toți școlarii țării

(Urmare din pag. 1)
școlarii și în sala Dalles din București vor fi alinați cele mai izbitoare lucrări care au ieșit din mâinile îndemnatice ale pionierilor...

Secvența I. „La geometrie nu prea văd cum se obține cineva nota 10. Practic este imposibil”. Afirmația aceasta o făcea zilele trecute Ion Visan...

celelalte facultăți e valabilă afirmația.
Secvențele IV și ultima Căutăm — degeaba — în Facultățile de Istorie, Măști și literatură română, geologie, geografie...

EXAMENELE STUDENTEȘTI

cent comentariu se referă la rezultatele obținute de studenții restanțieri ai anului I la „mecanica fizică și acustică”...

rită felicitări: Trăsculescu A. (10) Mutu P. (9) Negulescu M. și Sulescu A. — nota 8.
Atenție, dați studenți ai anului I. Fără un studiu individual continuu și aprofundat...

„LECȚIILE” ȘTIINȚEI

(Urmare din pag. 1)
extrage numeroase concluzii pornind de la un minim de date și postulate, deci incitarea de a scoate și mai multe consecințe din ceea ce posedăm, ca informație.

coordonate și deci prin „reducerea” geometriei la algebră? În locul construcțiilor ingenioase, create ad hoc pentru fiecare problemă...

TELEVIZIUNE
18.00 Curs de limba franceză (lecțiile 7 și 8).
11.00 Curs de limba rusă (lecțiile 7 și 8).
12.00 TV pentru specialiștii din industrie...

CINEMATOGRAFE
CĂDEREA IMPERIULUI ROMÂN
BILLY MINCINOSUL
UN DOLAR GAURET
REINTECAREREA LUI SURCOUF
ZOLTAN KARPATY
AGONIE ȘI EXTAZ
EL DORADO
GIOCONDA FĂRĂ SURS

HARALAMB ZINCA
OCHI doctorului KING
— ROMAN —
TEXT PRESCURTAT
Mihai Mircea, vameș în portul Constanța, sosește în București pentru a-și petrece concediul...

usă, de unde îl privea pe cei doi ofițeri cu răutate pe sub sprâncene stufosae. Capul mare, cu păr roșcat și rar...

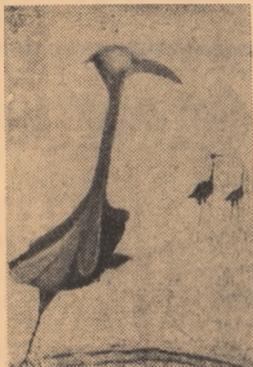
— Dar a cui e? rise Roman batjocoritor.
— Nu știu. Nu-l a mea... Scose pachetul de țigări americane și îl puse repede lângă celelalte obiecte...

— Ea știe că și-a petrecut toată noaptea acasă?
— Știe, cum să nu știe... că doar de cînșpe ani trăim împreună... ca soț și soție.

PRIMĂVARA

Cind plouă,
verdele crud
se adună din frunze și se
limpezește

Intr-o nouă apă;
verdele ud
se ridică-n nori,
plînge
și-apoi se risipește
în lacrimi;
picături de verde tare
ingheață,
se lovesc de cer
și se sparg în ploaie mărunță.
Verdele umple cerul,
alunecă-n soare.
și-n pietre și-n zile lungi,
și-apoi cade pe frunze
și-mbracă golul ploii.

Ulei de
IURA BALĂNESCU

TOAMNA

A încercat să dezbrace
copacii
de ploaie
și stropii i s-au infipt,
tepeni,
în degete și-n păr.
A încercat să limpezească
apele
de pământ
și milul i-a împinzit, uscat,
brațele și auzul.
A încercat să șteargă cu
privirea

soarele
de pete,
și roșul i-a coborît
fierbinte
în față.
Atunci și-a desenat în el,
cu var rece,
un soare rotund.
„Și degetele umezi
li urmăreau conturul,
fără izbucniri,
simplu.

IOANA PĂUNICĂ
(Liceul nr. 30, București)

Ilustrație la „Anna Karenina” de GEORGETA NIȚA —
Liceul de arte plastice — București

RÎNDURI DESPRE PASTEL

PETRE STOICA

Puțini știu poate că denumirea de pastel, acordată unui gen poetic anumit, există numai în literatura românească. Cuvîntul „pastel”, așezat de Vasile Alecsandri în fruntea unui admirabil grup de poezii de atmosferă, a făcut cu timpul oasieră, devenind o noțiune curentă, atît în critica literară, cît și în manualele școlare. Din momentul în care bardul de la Mircești îmbogățea și nuanța peisajul nostru liric prin poezia purtînd această denumire, s-a obișnuit să se considere pastel acele versuri care în totalitatea lor descriu un tablou din natură (fie zăpadă, fie muntele sau marea). Ca atare, natura nu este propriu-zis interpretată, ci evocată, iar eul poetic se înfățișează în ipostază neutră. În realitate, nici un poet nu a scris numai pasteluri, dar există foarte puțini slujitori ai muzelor care să nu fi compus — în spiritul definiției — măcar un pastel. Mai trebuie spus că după contactul fructuos al poeziei noastre cu modernismul european, zona lirismului „descriptiv” cunoaște o largire sensibilă: apare decorul parcului, al tîrgului, al o-

rașului (mai puțin). Insuși peisajul rustic, privit desigur cu altă sensibilitate (să ne gândim la Ion Pillat, Adrian Maniu sau Barbu Fundoianu) e surprins în laturi inedite și descris cu mijloace superioare, mai rafinate și mai nuanțate în cromatism. Paralel are loc descrierea unui alt tip de natură, în decorul căruia sînt descoperite și fixate figuri magice sau ale mitologiei, ca în creația marelui Blaga sau V. Voiculescu. La un șir de cîntăreți, pastelul cuprinde și sfera descrierii universului „minor”: casa, interiorul, florile, obiectele. În zilele noastre pastelul, indiscutabil în declin, se suprapune deseori poeziei „cotidianului” sau a „atmosferic”, după o denumire destul de puțin fericită.

Trebuie reținut faptul că nu întotdeauna poezia intitulată sau oferită drept pastel se și confundă cu el. Sînt cazuri în care ambiguitatea o provoacă poezii, conștient, altelei (mai cu seamă la tineri) în urma unei confuzii făcute din ignoranță. E bine că se știe că nu orice poezie conține

rînd transcrierea și notarea unor elemente din natură este una și aceeași cu pastelul... el poate fi deseori dominat de o latură idilică, reflexivă, mediativă sau primește caracter de odă și imn. O antologie masivă a pastelului, pe care am pregătit-o la Editura pentru literatură, își propune să ofere cititorilor mostrele cele mai reușite ale genului și, totodată, să reabiliteze în suși noțiunea de pastel. Prefața cunoscutului critic clujean Mircea Tomuș (care este și coautorul antologiei) va aduce substanțiale lămuriri referitoare la obiectul atît de amar discutat în rîndurile de față.

Versurile din grupajul alăturat conțin descrieri din natură, schițarea vagă sau pronunțată a unor elemente de tablou. Dacă sîntem dispuși să le identificăm după criteriile definiției, nu toate sînt pasteluri însă... Poeziile elevului Ioana Păunică înfrunso cu adevărat atributele pastelului, pe cînd celelalte sînt doar pseudopasteluri, ca să întrebăm un cuvînt sugerat de titlul compunerii, aparținînd tinerei poete Doina Uricaru.

Desen de RADU GABOR — Liceul nr. 1 — Oradea

LA PORȚILE VERII

S-a-ngreuiat polenul pe mîini de-atîta soare,
De-atîta cîntec verde împrăștiat în lan.
O să spălăm iar smalțul seminței cu sudoare.
La margine de vînturi, aici în Hărăgan.

Ulcioarele sînt pline cu o răcoare-aleasă.
Un zvon de ciocirle amestecat cu lut
În care bucuria rămîne ca-ntr-o leasă,
Prin ochiuri de izbîndă — sămință de-nceput.

La temelie holdei pun vîrsta mea deplină,
Cu gestul rustic, sacru, rămas în obicei,
Las piinea aburîndă și sarea cristalină
Pe scoarță de mătase și te îndemn să iei.

MIRCEA DINESCU
(Liceul din Slobozia — Ilfov)

CÎNTECUL PLOII

Plouă.
Pămîntul s-a îmbibat de ploaie
și dacă va mai ploua mult
ore să se spargă în mii de cioburi
care vor zbura în univers,
să aducă planetelor însetate
apă.

Plouă. Florile s-au umplut cu șampanie
și dacă va mai ploua mult
se vor îmbăta și vor cădea
lu pămînt, amețite.

OLGA LEIB
(Liceul nr. 30, București)

Desen de SMARANDA CAZAN — Liceul „Dr. Petru Groza”
București

CÎMPIE

Era ca o cîmpie, duioasă, nesfirșită.
Aripa se strîngea să-l apere pe-ascuns
de toate cite sînt, de toate cite nu-s.

Cînta din osul neted și luciu al arșitei
sau dintr-o stea albastră căzută pe pămînt
și se-ntrupa din bulgări, departe de cuvînt.

Furtunile nebune îl colindau adesea
de-a lungul netezimii de nimeni începută
și se-ntorceau încete în pleoapa lui tăcută.

ÎN MUNȚI

Din rînile albe întinse pe munți
se-nfruptă un verde năpraznic
sar ielele-n hora de pietre-nceștate
și chiule tristului praznic.

Pe umeri se prind stropi de miere-rășină
ce-adună albastru de seară.
Tai virturi de brad să-mi înod cîngătoarea
de visuri, subțire și-amară.

Spre apa trecută prin sită de cîntec
îubirea privește-n genunchi.
Cu sute de brațe ne cheamă pădurea
și umbra se pierde prin trunchi.

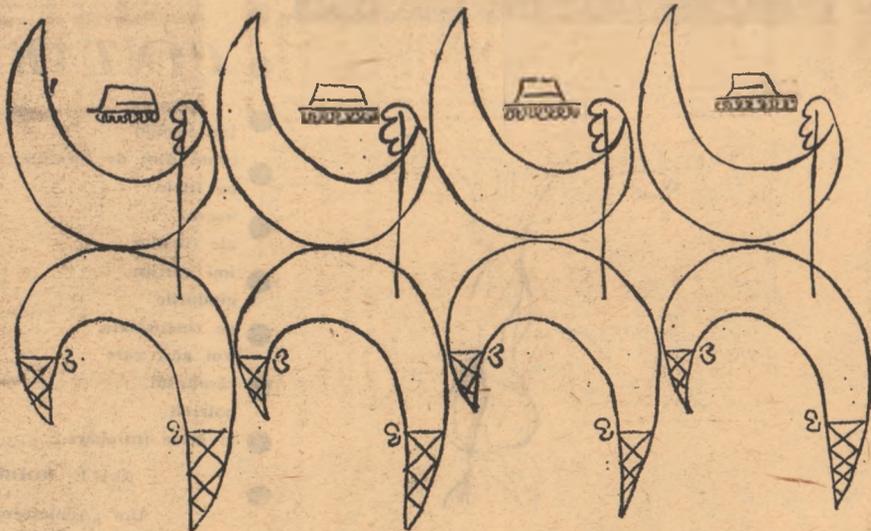
GABRIELA NICOLAU
(Liceul „Ion Neculce”, București)

SUPLIMENT CULTURAL-ȘTIINȚIFIC AL „SCINTEII TINERETULUI” PENTRU ELEVI

PATRIA

Noi avem o mie de gânduri
despre dragoste.
Dar avem un gând comun: despre tine.
Cunoaștem o mie de frumuseți mari,
dar cea mai mare frumusețe le domină: a ta.
Știm o mie de cîntece,
dar primul e al tău.
Și avem o fericire mare, mare cit o casă
cu o mie de etaje.
E a noastră,
dar e dăruită de tine.
Noi îți dăm cîntece și versuri,
iar tu ne dai flori și pîine și lumină.
Te iubim,
căci ești marea frumusețe.
Te cîntăm,
căci ești fericirea cu o mie de ferestre.

MEDEȘAN BUMINIȚA
(Liceul „N. Bălcescu”, București)

„Călușarii”. Desen de VIOREL ALEXA — Liceul nr. 32 — București

ÎN ȚARA MEA

În țara mea
Fluviile curg din copaci
Și copacii își urcă seva din riuri.
În țara mea,
Toate au nume, fîință.
Cerule e cer,
Soarele soare, omul om.
În țara mea
Demnitățile coboară din om
Și omul urcă în demnitate.
Dar eu ce fac?
Eu care m-am născut
dintr-un riu,
dintr-un copac,

dintr-un fir de griu,
nebun de curiozitate.
Eu, ce fac?
Fărîmă de viață
și clop de pămînt.
Eu cînt.
Nu știu cînd și de unde
am învățat să cînt.
Știu doar că din mine coboară cîntecul
Și poate ure și cu eu el
cîntîndu-l.

PITICU AURELIA
(Liceul Brănești — Ilfov)

STRĂMOȘI

Luă voevodul arcul,
încordîndu-și toate biruințele
și cumplit jură
pe mormintele părăgînite.

Afară se făcuse
între timp toamnă
și colbul era tivit
cu paloșe ingenunchiate.

Porni sageata,
căutînd loc curat.
Unde nu curgea sînge,
acolo se opri.

Și cresc o monastire
cu meșteri zidiți. Fără clopote.
În allar căzu o stea,
peste puberea domnească...

FLORIN ALCAZ
(Liceul „Petru Rareș”, Piatra-Neamț)

Cu CEZAR BALTAG despre:

Cum și cînd ați descoperit
poezia?

Primele intenții poetice s-au
ivit la vîrsta claselor primare:
erau niște plăcute virtualități
— versuri puerile, cu valoare
strict afectivă. Ceva mai tir-
ziu, elev la liceul din Pitești,
am început să înțeleg că li-

păstrată de altfel și în ultima
carte. Debutul meu e în
strînsă legătură și cu faptul
că, student fiind, îmi lărgi-
sem cercul lecturilor, precum
și cu împrejurarea că îi cunoș-
team pe Nichita Stănescu, pe
Ilie Constantin și pe alți ti-

Ce calitate socotii a fi îndre-
pensabilă unui poet?

Cred că această calitate, la
care aspir, și fără de care nu
aș vedea posibilă activitatea
mea poetică, e concentrarea.
Nu sînt un poet de inspirație
pur spontană, ci un poet cla-

CONDIȚIA POEZIEI

teratura se scrie și se desco-
peră pe cont propriu; o miș-
care de contact cu oamenii
mai pricepuți, însă, e absolut
necesară. Încercări mai feri-
cite datează din primii ani de
facultate, cînd, în 1955, la un
concurs al revistei „Tînărul
scriitor” am luat un premiu.
A urmat o lungă căutare, pînă
la adevăratul debut, cu o poe-
zie despre Ovidiu publicată în
„Gazeta literară”, poezie

neri, cu care am debutat o-
dată.

Cum ați reușit să împăcați ac-
tivitatea de elev cu cea de
poet?

Am fost întotdeauna un
elev conștiințios și aplicat.
Deși profesorii se arătau în-
trucîva intrigati de preocu-
pările mele literare, poezia
era pe atunci, pentru mine,
o activitate complementară.
Îmi plăceau matematica, fizi-
ca, biologia. Științele naturii
au rămas un fel de „hobby”.
Citesc și azi cărți de medici-
nă.

borat. Versurile pe care le
scriu sînt rezolvarea unor e-
venimente interioare puterni-
ce, a unor fapte de existență
de care nu pot face abstracție
și care formează însăși sub-
stanța poeziei. Drumul de la
concepție la așternerea pe
hîrtie e pentru mine un drum
lung. Îmi impun anumite

ADRIANA
STOICHIȚOIU
(Liceul „Matei Basarab”
București)

(Continuare în pag. a III-a)

BEȚIA DE CUVINTE

Se poate spune că beția de cuvinte este o boală a tinereții poeziei și a poeziei celor tîneri. În vremurile înecat în ceață ale istoriei, poezia se confunda cu incantația magică, cu bolboroseala vrăjitoarească. În fermecătorii ani ai adolescenței, cînd se reface pe plan ontogenetic experiența filogenetică a speciei umane, ea capătă uneori un caracter „ludic” — de joc cu sonoritățile, cu imaginile, prilejiu la aventura descoperirii unei forțe demiurgice, forța cuvîntului.

Dar — ca și ucenicul-vrăjitor al lui Goethe, care, stîrnind duhurile, nu le-a mai putut stăpîni — mulți dintre tînerii poeți elevi, prinși în hora deiele a cuvintelor, devin sclavii ochiurilor înșelătoare de apă. Dorind cu orice preț să se diferențieze, pentru a aduce contribuția timbrului propriu în concertul literaturii, tînărul poet se avîntă pe drumuri neumblate, rătăcindu-se uneori în hășiguri. Se naște astfel și primejdia beției de cuvinte.

Simptomatice acestei „boli” a surprins-o cu un ochi de clinician Titu Maiorescu. Și ea rămîne valabilă (în variantele moderne) și pentru unii din membrii cenaclurilor literare din școli. Simptomele pot fi așezate pe o scară gradată a gravității și le vom ilustra cu poezii ale elevilor din București și din țară, al căror nume (după obiceiul fișelor clinice) îl vom reduce la inițiale.

Fiindu-i frică de claritate (atribuit — după părerea lui — al demodatei poezii clasice), ucenicul-vrăjitor ascunde sensurile limpezi în conuri de umbră, încilcește cuvintele, stilcește topica, pentru a da falsa iluzie a profunzimii și a ditului. Iată o mostră:

„Atîtea mîini mă sprijină în unghi
Pe baldachinul viselor (nu-i bine),
Încît cu ochi împăroșat triunghi
În cer mă pierd, tăiat în gol de tine”.

(M. H.: Cădere)

Sensul poate fi, totuși, perceput de către un familiar al poeziei barbiene: tînărul, cu ochiul cunoașterii tulbure, pierde plăcerea zborului. Simplu, nu? Dar — vorba unui cupletist: — „De ce să spunem simplu, dacă se poate complicat?”
Un alt simptom îl reprezintă verbigerarea, proliferarea verbală, care transformă poemul într-o spumă inconsistentă de cuvinte:

„Prin haosul norilor, imens bumb rotitor
De tată, zahăr tos, surogat de scame

Prof. TUDOR OPINĂ

(Continuare în pag. a III-a)

V A L O R I Ș I S P E R A N Ț E

MIHAIL PETROVEANU

Riscind a-l mîhni, de nu chiar a-l supăra, pe colaboratorii revistei Liceului nr. 30 din București, adică tocmai pe cei care merită să se bucure pentru ceea ce fac, mărturisesc că m-am apucat cu destulă greutate să citesc numărul inaugural al publicației „Drum”. Poate mă vor ferta aflînd că cel mai iritat am fost eu însumi. Și sînt încă, deoarece nici acum nu reușesc să-mi dau seama de adevărată natură a inhibiției mele. Ce a fost la mijloc? Blestematul scepticism profesional față de producția unor, spre a spune astfel, predebutanți? Sau teama cuiva de prea multă vreme adult, față de o confruntare cu propria lui tinerețe, prin intermediul tinereții altora, beneficiară a unui suprem privilegiu: acela de a exista. Probabil, ambele presupuneri sînt întemeiate. În ce mă privește, inclin mai tare către a doua

ipoteză, nu din nostalgia generică, obișnuită, după epoca nedecisă, incertătoare și mai retrospectiv, dintre adolescență și tinerețe, ci fiindcă la aceeași vîrstă edităm și noi, un nucleu de uteciști, o publicație similară. O publicație similară, scoasă însă în plin război, cînd mișcarea comunistilor trebuia să vorbească într-un limbaj ale cărui precauții n-î înălțurau primejdia. (Vîrsta era aceea a îndrăznelilor, nu a abilităților). De altfel, unul din coautorii revistei avea să moară, executat. Să mă opresc înainte de a cădea în ceea ce se numea, după întiul război mondial, psihologia foștilor combatanți, psihologie amară și închisă, refuzînd generațiilor păcii dreptul la exigențe mai puțin dramatice, dar tot atât de legitime și, într-un sens, mai dificile decît aceea, teribilă și totuși simplă, a sacrificiului.

lui. Una din ele, cea mai importantă pentru mine, reclamînd alt curaj, modest, aproape anonim, este aceea de a fi tu însuși în fiecare zi.

În nădejdea că nu exagerez proporțiile și, cu atât mai puțin, nu investesc virtuți acolo unde terenul e sterp, cred că semnatarul revistei „Drum” are ceva din această aspirație.

Versurile și, poate, mai ales ilustrațiile Ioanei Păunică sînt un amestec promițător de neliniște, care pare a fi nu numai a vîrstei, ci și a imaginației, de sete a dimensiunilor noi și de trăire totală a vieții: „Departă de oras / e miezul pămîntului / puternic și greu. / Departă de case, / în aburul străvezilor și moale / arcat odată cu prima dorință / în verdele ierbilor abia cernute. / Între oameni și soare, / între oameni și vise, / dincolo de nori.” („Dincolo”). Pentru sensibilitatea la nevoia de iandrete spontană și unanimitate, așa cîta și poezia Virginei Stoica „Glas”: „Tăcere. O nesfîrșită tăcere. / Doar sus, pe-al 14-lea deal din stînga. / Era un om. / Striga în gura mare, într-o cutie de metal. / Că aceea este viața. /

Lumea se oprise. / Vorbele înctaseră. / Cîinii ultaseră să mai latre. / Doar sus, în vârful dealului, / Pe al 14-lea deal din stînga. / Un om. Și-n mină eu-o cutie. / O cutie de metal fără capac... / Și toate oulile din lume se contemplaseră / În acea cutie / Și cereau lertare, prețutîndul, tuturor.”

Semnificativ din punctul de vedere arătat e că aproape toate lucrările în proză, unele naive sau numai timide, consemnează observații despre raporturile dintre copii și părinți; în aceste proze tresar germeii instinctului erotic, dar și ai conștiinței de sine; privirile păpăie orizontul lumii mature; se conturează spiritul critic. Destul de numeroase, unele pătrunzătoare, altele polemice, sînt notațiile de jurnal intim, despre lecturi particulare, clasice sau moderne. O povestire cu aparență de reportaj denunță, pe un ton cam prea moralizator, didactic, atitudinile reprobabile ale colegilor mai în vîrstă, dominați de stilul clinic și frivol la modă. („Mesajul unor mîini” de Iolanda Bulecea).

Oricum am lua lucrurile, cu indulgență sau pretențios, trebuie să recunoaștem elevilor de la Liceul 30 (de ce nu are nume?) transparența simțirii, adesea a cuvîntului, dîmpreună cu voința de a propărea a ceea ce considerăm drept valori comune tuturor generațiilor. Pentru șansele lor literare, este încă puțin. Pentru destinul lor uman e mult. O speranță.

PĂMÎNT DE COSINZEANA

Nai,
fetele Pămîntului,
păstrăm un Joc;
să ne legăm de aripi primăvara
și să înflorim lingă noroc,
nai,
fetele Pămîntului.

MATEIANA POPESCU
Din culegerea „Spirale”.
(Liceul Costești-Argeș)

TOBOGAN

De fapt totul nu-i decît
Un uriaș tobogan!
Mereu ne avîntă pe
Luciul său obligatoriu:
Luni, marți, miercuri,
Joi, vineri, sîmbătă...
De fiecare dată o luăm
De la început, pină cînd
O mină uscățivă ne va
Opri cu un gest hotărîtor:
„Ajunge!”

MIRCEA MOI
din „Doina scisului”
(Liceul teoretic — Sebiș)

CÎNTARE

Îmi sprijin
capul plin de formule
pe filele
negre
ale cărților.
Îmi sprijin
gîndurile
pe singurătate.
Voi găsi oare
răspunsul
potrivit
la orice întrebare?

DALE RODICA
Din „Adolescența”
(Liceul „N. Bălcescu”,
București)

GENEZĂ

M-am născut la umbră de castani,
Mama m-a spălat cu apă de ploaie,
Apă ne-ncepută,
A luat coaja copacilor și mi-a făcut plete,
A luat miezul florilor și l-a făcut buze,
Și-a rupt o fișie de vînt și m-a-mbrăcat.
Apoi a început să șoptească un descintec
Și-au venit ursitoarele și-au urât.
Ce mi-au urât? Cine mai poate ști?
Mama a dat vorbele acoului, să se joace cu ele.
Eu m-am născut și acum aștept să văd ce-o să fie...

GABOR ANA

Din „Cronica”
(Liceul „Ch. Sincal”, București)

CRONOS

Privesc în oglinda lui Cronos.
În ea se răsfrînge un chip
care n-a cunoscut toate intemperiiile vieții.
Oare să fie chipul meu?
Așa tînăr arăt?
Bine, dar eu sînt fiul lui Zamolxe
— și-ogînda mă-nșeală —
eu am luptat pentru a apăra
onoarea neamului meu, scmnată
cînd pe un cap de bour,
cînd pe unul de balaur
ani, decenii, secole la rînd!
Eu nu pot fi atât de tînăr,
doar am pe față urme de răni
lăsate de caii lui Atila...
Nu! Categorie nu pot să fiu tînăr,
doar ieri am stîns dintr-o suflare
aproape două mii de luminări!
Chiar nu mi se văd zbirciturile feței?
Chiar nu mi se vede părul argintiu?
Dar ce fel de ogîndă este asta?
E ogînda lui Cronos!
Ascultați-mă! Eu sînt tînăr,
tînăr cum nimeni n-a mai fost vreodată...

BOGDAN GHÎȚA
Din „Scinteia”
(Liceul nr. 32, București)

ANTOLOGIA

REVISTELOR

ȘCOLARE

Desene de MAIA DAMADIAN — Liceul „I. L. Caragiale” —
București

D E B U T

O e d i p

În cercul magic
al merge-nainte.
Ninge cu regi
dintr-o parte, fierbinte.

Lăsînd în urmă
femei pe moarte,
negru se duce
tot mai departe.

Doar mina lui,
drept singerind,
grea peste piept,
în chip de sfînt...

Prin daci

Prin daci murim rîzînd și nemurirea
se elatină sub elipa noastră grea,
cum tu te elatini sub privirea
de dragoste răstălmăcîță-n stea.

Zamolxe, zeul, ne primește bine,
în viața lui de constelații,
și la plecarea noastră vulese pline
nădurile ce-mpodohesc Carpații.

R i t u a l

Rugați-vă pentru singele statuiilor.
Avem un gînd imormintat în ele,
rămas de la o facere de lume.

Cei ce se tem de morți,
cînd viața începe să se repete,
devin pietre de aruncat
într-un lac, pentru cercuri.

I n i Ț i e r e

Cu jocul tăcerii
îmi primăvara
jumătate femeie,
jumătate pămînt,
jumătate scinteie,
jumătate cuvînt.

Absolutul invers

Cerul se zbatuse oit se zbatuse și neavînd
încotro se răsturnaase în lac. Rălatul lăsa undița
înfiptă în mal și se hotărî repede să sară în
cer... Ochii i se făceau tot mai mari pe măsură
ce elipa saltului se apropia; și atunci se gîndi
că de fapt el n are putere să zboare, dar că
începutul trebuie să fie pe neob...

CORNELIA PETRESCU
(Liceul nr. 27, București)

Iura Bălănescu pictează marea și deasupra apelor, luna. Și alături de luna cea veche, pe care o vedem toți, pictează încă una, aproape la fel. Și alte trei, sau alte cinci, atâtea cite simte el că sint necesare. Și sint într-adevăr necesare. Dovadă: apele mării nu refuză să oglindească nici una dintre lunile inventate de artist.

Iura Bălănescu își imaginează un copil, dar în loc de cap pictează soarele: un soare de marți sau de joi, obișnuit, desfăcându-se în fire tîrzii de lumină frumoasă. Și copilul duce soarele pe umerii sfioși, înțelegînd.

Și iată balaurii din basmele chinezești: ar trebui să fie cumplici, cu cele o mie de brațe ale lor; dar sint visători și gingași, așa, desenați cu penelul subțire. Și tocmai fragilitatea lor te sperie.

Și mai e bătrînul acela bărbos, fără picioare, care înaintează într-un cărucior. Căruciorul are, în loc de roți, două verighe de aur. Și verighetele se rotesc delicat.

Ce știu despre Iura Bălănescu? Știu cine e: un băiat de 18 ani, care învață în clasa a XI-a la Liceul „I. L. Caragiale” din București. A-

FLORIN MUGUR

cest băiat se pricepe la automobile, e în stare să repare un magnetofon (ba chiar și un televizor, dacă-și notează cu grijă locul pieselor) și confecționează singur jucării cu tele-comandă, pe care le conduce de departe, cu indiferență, ca un zeu-copil oboșit.

Acum doi ani, în „Contemporanul”, poetul Miron Radu Paraschivescu îl numea „un artist desăvîrșit”.

Ce mai știu despre el? Că de numele lui se leagă o listă de premii pentru pictură, la expoziții internaționale ale copiilor sau ale tineretului: Liubliana 1957 (la 7 ani), Geneva 1963 (premiul I), București 1965 (premiul special al juriului), Japonia, iar București... Apoi, citeva cuvinte dintr-un calet (poate o profesiune de credință): „Noțiunile de artă și de egoism sint incompatibile. Egoismul rămîne ecou surd al instinctelor animale, de conservare de agresiune, de posesiune teritorială, de posedare și de posedare a celorlalți. Egoismul rupe punctele dintre oameni. Îi face să caute bijind prin noapte, să-și vor-

„Autoportret” de IURA BĂLĂNESCU

bească prin pereți de beton armat. Arta, dimpotrivă, te se legături, îlpește marginile deslipite ale sufletului”.

Iura Bălănescu e convins că drumul bătrînului acela bărbos, care înaintează fericit pe două roți de aur, duce spre mari grădini liniștite ori poate chiar spre paradis.

Și are dreptate. Trebuie să ai bă dreptate.

Toarse în caiere gigante. Sfișiate de unghiile de joc ale fulgerelor, Scoase de rîșnița tadului... etc. etc.

(M. D : Furtună)

Dacă acestei verbigeratii i se dă un ton emfatic, dacă în fragila anvelopă a pocziei se pompează pînă la refuz aer comprimat, vom descoperi un nou tip al beției de cuvinte, bombasticismul. Bătrînul Swift ar asculta pironit de stupeoare aceste versuri umflate ca un balon:

„Ca Guliver m-am desfăcut picioarele peste lune
Și prin cambratul lor arc de triumf,
Eu, Guliverul de 17 ani, Eu
Stăpînul lumii ptticilor
Pîrînd de putere și de cruzime
Aștept defilarea umilă,
Hohotînd polițemic de ris”.

(N. V.: Gest)

Gravitatea bolii crește progresiv atunci cînd orice înțeles este aruncat peste bord, poezia devenind un simplu joc

BETIA DE CUVINTE

de cuvinte „ce din coadă au să sune” Formalismul verbal, de esență absurdă, dar cu aparențe logice, îl întîlnim în acest exemplu cu foarte cuminte metrică tradițională:

„Apa cortului din palmă
Mi-a vîrit în ochi tăciune
Oala, pîdrie calmă,
Scoate pamblici și-o minune”.

(D. R.: Extaz)

Curat minune! Dar pînă și această aparență logică dispare, iar cuvintele intră într-o deplină anarhie; atunci, poezia se confundă cu delirul verbal:

„Sînt inger, inger, inger,
Zbor prin fevile inimii.
Zbor, zbor,
Îmi revărs creierii în palmele
Madonelor de o noapte,
Cocoșate pe picioroange de lut,
Și zbor, zbor
Unde totul e via:
Hiberborean,
Și vîd zîmbindu-mi strămoșii
Din aureole de ingeri.
Și zbor, zbor
Unde plîng sinii cuvintelor
Tăiași de satrapi
Pe mesele tăcerii”.

(I. F. : Zbor !)

Bietele mese ale tăcerii! Atît prozodia uscată și searbădă, (care transformă poezia într-un discurs ritmat și rimat) cît și arbitrarul asociațiilor verbale (care asimilează poemul, șaradei sau delirului verbal), sint la fel de ostile poeziei autentice. Pentru a realiza o astfel de poezie amatorilor de „hașig” verbal le recomandăm pentru trezire din beția cuvintelor obișnuitul leac al omului din popor: o baie rece în izvorul limpede al bunului simț și al bunului gust.

„Orașul”. Ulei de Iura Bălănescu

COLOCVIU LIRIC

Octavian Chisăliță (Lic. Grădinari, jud. Caraș-Severin)
Se impune un control mai riguros asupra unor termeni care oă seduc, dar al căror sens nu vă este foarte clar: „decanta”, „clepsidră”. Sînt, în ciclul trimis, versuri frumoase: „Roata de mult nu mai e roată, / Lutul de mult e slugă de ml / De cînd le-ai pus, Doamne, doruri / Plînă și-n unghiile de la picioare” (Măsterașii lutului). Sau: „Strigăt de pînăre flămîndă și strîmă, / strigăt de copac tînar către pădure, / strigăt de vină de apă în ochi de flutură, / strigăt de rogu în boabe de mure” (Mugur). Feriți-vă de personificări excesive, precum „asemeni unui pom crescut / în călcățele picioarelor soarelui”.

Moș Mireea (Lic. Sebiș, jud. Arad) Cînduri simple, sincere — ceea ce e foarte bine. Dar poeziilor le lipsește trăirea autentică, tensiunea; aproape toate ilustrează sentința. Lăcuturi mai profunde vă vor oħliga, poate, să descoperiți lucruri importante, pe care

VERA LUNGU

vești și să le spunei cu simplitate și farmec.

Dumitru Veles (Lic. agr. Drăgășani). Inclinarea ce o aveți pentru poezie este, cel puțin deocîndată, copleșită de abundența cuvintelor fără rost. O exigență sporită și o mai accentuată rigoare în gîndire vă sînt neapărat necesare.

Stefan Buzărnescu (Lic. Birca, jud. Dolj). Scrierea are greșeli de ortografie. Renunțați pe cititor să lipși picurile cu „speranțe”. Guma arabică e mai sigură. Poeziile sînt corecte dar metaforele

sufăr de uzură: „vino să iei de mai multe ori apă / de la fîntina albastrului ochilor mei”. Aveți de învins numeroase influențe. Citez ca izbutită prima strofă din poezia cu titlul (pretențios) „Poem fundamental”: Ce-i drept, coorii au trezit pămîntul de vreme / și-a rămas o flutînă cu setea-necată! / Trimite-ți brațele să vîslească-n tirime / pe-un picior de plai, jumătate fată!.

Florea Burtan (Lic. Unirea Tr. Măgurele). Poeziile sint frumoase, deși personalitatea poetului e mai sigură. Citez cu bucurie:

„Toamna pămîntul cîntă a despărțire,
Păsările trec printr-un cer de mătase.
Ochii cerului se dilată pînă în somn
Descoperînd fete frumoase...”

Soarele se ascunde tîrziu într-un măr
Păstrat în sinul casei la gemuri,
Făt-frumos și-a potcovit calul
Cu oțelul adunat de pe ramuri...

Tremurâ strigătul tău în uclătoare,
Villa se dăspice și uring din căuș,
Chipul toamnei îmbătrînită
Își înnegrește sprînceana cu tuș...

lege și de a o accepta sînt, fără îndoială, probleme abstracte. Cu toate acestea, „Miorița” este scrisă cît se poate de accesibil, cu puțin la prima vedere. Iată un exemplu foarte la îndemînă și foarte cunoscut, care probează că nu există incompatibilitate între concret și abstract.

Ca le-ați recomanda tinerilor ce pășesc pe drumul poeziei?

În materie de poezie, recomandările pîlesc și sînt inutile. Le-aș recomanda, totuși, în primul rînd, lectură insistență, cu o condiție absolut necesară — capacitatea de a avea acces la mai multe literaturi, prin cunoașterea a 2—3 limbi de circulație europeană. Aceasta, fiindcă să recomanzi talent... nu se poate.

putul comunica ceva și că al fost înțeles, cel puțin în parte, că ai reușit să-ți acorzi lungimea ta de undă cu cea a cititorului.

Credeți că poezia modernă, și cu ea și poezia dv. pune anumite probleme de interpretare a conținutului?

Probabil. Sigur că da. Eu, însă, am avut foarte multe întîlniri cu cititorii, pentru care alegem intenționat, în chip de „text”, poezii mai greu accesibile. Nu știu dacă reușeam să comunic mai mult decît încălcătura afectivă, dar publicul, căruia nu îi puteam pretinde să mă înțeleagă în amănunt, mă asculta cu interes. Cu alte cuvinte, se crea un climat de „transmisie”, cu care captam cititorii. În felul acesta n-am avut niciodată senzația că sînt rău ascultat.

Mi s-a întîmplat, uneori, să nu fii înțeles de colegi. Complex față de cititorii n-am avut însă, niciodată.

Cum apreciați raportul între concret și abstract în poezie?

Am să iau ca exemplu de unitate armonioasă dintre concret și abstract poemul filozofic „Miorița”. Aici, marile simboluri, tensiunea către absolut, dialogul cu stelele, cu moartea, modul de a o înțe-

CONDIȚIA POEZIEI

(Urmare din pag. 1)
constrîngerii de expresie, după părerea mea, obligatorii. Consider că trebuie să-mi stăpînesc mintă și să caut să spun numai strictul necesar. Ce motto ați da creației dumneavoastră poetice?

Am în general mania motto-urilor. Volumul meu vltior, „Tîrziu zadarnic”, e inspirat din „Tinerete fără bătrînețe și viață fără de moarte” care nu este un basm brut ci prelucrarea unor nucleu filozofice profunde, un rival în proză al Mioriței. Poemul meu nu preia din basm decît nodulii filozofici: ideea nemuririi, a angajării în viață, cu întreaga responsabilitate a acestei angajări (tragică sau fructificatoare, dar în nici un caz ușoară). Ca motto al volumului aș alege din acest basm cuvintele: „Să știi că nici un muritor n-a cutezat să calce niciodată hotarele mele pînă aici”.

Ce bucurie v-a oferit poezia, și care a fost valoarea ei simbolică?

Adevărata bucurie este senzația că te-ai eliberat, exprîmînd un sentiment plinar. Fierște, una din satisfacții este aceea a sentimentului că ai

SURIS

MINIME

Valpea : „O, ce voce minunată !”

Corbul : „Halde, halde !”

Prostul : „Prostule !”

Mucalitul : „Mucalitul...”

Păianjenul (satisfăcut) : „Ai luat plasă”

Musca (resemnată) : „M-am „prins”...

Măgarul (afirmativ) : „I-ha !”
Critica (documentată) : „Aș !”
Măgarul (insistînd) „I-ha !”
Critica (gînditoare) : „Crezi ?”
Măgarul (convîngător) „I-ha !”
Critica (invinsă) : „De fapt...”

TIBERIU MIHAIL
(Liceul „D. Cantemir”, București)

Din partea Tribunalului Suprem al Republicii Socialiste Romania

Ca urmare a Hotărârii Plenare C.C. al P.C.R. cu privire la reabilitarea unor activiști de partid, procurorul general al Republicii Socialiste România, analizând hotărârile de condamnare și materialele procesului, a introdus recurs în supraveghere împotriva sentinței nr. 49 din 14 aprilie 1954 a Colegiului militar al Tribunalului Suprem...

1968, recursul în supraveghere declarat de procurorul general împotriva sentinței nr. 60 din 6 mai 1954 a Colegiului militar, prin care inculpații Revesz Lili, Ionescu Alexandru, Pătrășcanu Elena, Neamtu Octavian, Radulescu Pogoneanu Cecilia, Birtasu Mircea, Iavorschi Adolf, Betea Nicolae, Pavel Constantin, Zaharia Ion, Rațiu Anton, Micsa Remus, Teodoru Florin, Pirau Nicolae, Rupanian Emanoil și Ciucă Livia au fost condamnați la diferite pedepse...

INFORMAȚII

Sosirea unei delegații a Partidului Comunist din Danemarca

La invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român, marți după-amiază a sosit în Capitală o delegație a Partidului Comunist din Danemarca, condusă de tovarășul Aksel Spottog, membru al C.C. al P.C. din Danemarca, care face o vizită în țara noastră.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, delegația a fost întâmpinată de tovarășul Ioan Cotot, membru al C.C. al P.C.R., secretar al Consiliului Central al U.C.S.R., de activiști de partid.

Primire la Consiliul de Miniștri

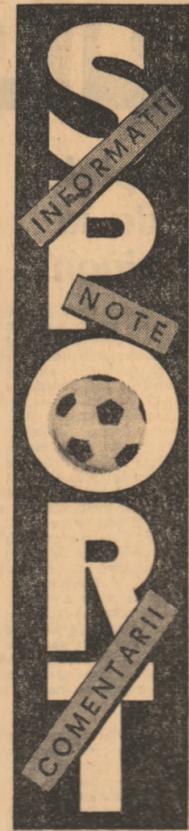
Primvicepreședintele Consiliului de Miniștri Ilie Verdet, împreună cu Alexandru Bîrlădeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele Consiliului Național al Cercetării Științifice și Georgehe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele Comisiei guvernamentale de colaborare și cooperare economică și tehnică...

parte Mihai Marinescu, ministrul industriei construcțiilor de mașini, Horia Hulubei, președintele Comitetului pentru energia nucleară, Nicolae Nicolae, adjunct al ministrului comerțului exterior, și alte persoane oficiale.

La amiază, ministrul britanic al tehnologiei, Anthony Wedgwood Benn, a făcut o vizită protocolară la Ministerul Afacerilor Externe, unde a avut o convorbire cordială cu George Macovecu, prim-adjunct al ministrului.

ției din Marea Britanie, împreună cu ambasadorul Sir John Chadwick, însoțit de Ștefan Birlea, prim-vicepreședinte al Consiliului Național al Cercetării Științifice, au vizitat Intreprinderea de piese radio și semiconductori de la Băneasa.

In cursul zilei membrii delega-

După campionatele naționale de box MEREU ACELAȘI SEMN DE ÎNTREBARE

Marele câștig al maratonului pugilistic, desfășurat săptămîna trecută în potoacava de pe Republicii, a fost, fără îndoială, așa cum am mai arătat, asaltul „nouului câș”. Tinerii boxeri, (fără nău nu depășește 20 de ani) participanți la turneul final au demonstrat remarcabile calități fizice și, mai ales, au practicat un box tehnic, curat, opunînd o replică viguroasă seniorilor din lotul național...

clara „Vol pleca în Mexic cu cel mai bun boxer, cel mai în formă”. Afirmția sa, destul de largă, nu era anapodăzită. Credeam însă că tinerii care s-au impus nu trebuie să fie ignorați. Să nu uităm că la anul găzduim Campionatele europene de box. O întrebare cu este Olimpia din poezie și desoseb de folositoare tinerilor boxeri (care s-au afirmat) mai ales în sensul creșterii experienței competiționale de mare anvergură.

Inchetearea studiilor universitare este platforma de pe care absolvenții învățămîntului superior primesc răspunderea și bucuria intrării în viață, în producție înzestrată cu o pregătire superioară. Criteriul principal este judecatorul negrii lucrurilor și distribuitorul priorităților. Pe băncile facultăților numeroși studenți își afirmă vocația pentru cariera științifică. Dorința lor de a lucra în cercetare, încrederea că vor reuși să dea randamentul cerut într-un domeniu de activitate atît de important sînt stimulate și de faptul că în institutele de cercetări — departamentale sau ale Academiei Republicii Socialiste România — mii de tineri fac o strălucită ucenicie științifică dăruindu-și munca, forțele creatoare progresului științific, consolidînd și prestîndul prin activitatea concretă de cercetare și prin valoarea rezultatelor cercetării și prin calitatea lucrărilor publicate.

VOCAȚIA — principalul criteriu

Nu poate exista pentru un tânăr specialist o satisfacție mai deplină decît faptul că va beneficia de laboratoare înzestrate cu aparatură modernă, de bibliotecă tinute „la zi”, că va lucra sub îndrumarea unor eminenti savanți, cercetători științifici cu o bogată activitate și o experiență îndelungată... Stabilind drept criteriu de recrutare pentru activitatea științifică nu numai rezultatele la învățătură, ci și înclinația pentru această muncă, înclinația care se fi verificat în cercurile științifice studențesca sau pe lângă catedre, Hotărîrea înăltură neajunsurile pe care le genera regulamentul în vigoare (aprobat prin Ordinul ministrului învățămîntului nr. 578 din 28 iunie 1965) ale cărei prevederi înscrind media generală drept unul din criteriile de repartizare, limitau posibilitatea lucrării în considerație și a aptitudinilor absolvenților pentru activitatea științifică. După pînă anul de funcționare, se arată în Hotărîre, cercetătorii stagiați vor fi supuși unei verificări în ceea ce privește activitatea desfășurată și aptitudinile pe care le au pentru munca de cercetare. Cel care nu vor trece această probă vor fi repartizați în activități de muncă de altă natură. În vederea asigurării unei activități desfășurate și aptitudinilor pe care le au pentru munca de cercetare, se arată în Hotărîre, cercetătorii stagiați vor fi supuși unei verificări în ceea ce privește activitatea desfășurată și aptitudinile pe care le au pentru munca de cercetare. Cel care nu vor trece această probă vor fi repartizați în activități de muncă de altă natură. În vederea asigurării unei activități desfășurate și aptitudinilor pe care le au pentru munca de cercetare, se arată în Hotărîre, cercetătorii stagiați vor fi supuși unei verificări în ceea ce privește activitatea desfășurată și aptitudinile pe care le au pentru munca de cercetare.

„La București, n-am venit în plimbare...”

ne declară Hans Eijkenbroek, căpitanul echipei Olandei

anume aceea că vor juca două reprezentative naționale și un donș echipe oarecare de club. În ceea ce ne privește vă asigurăm că n-am venit la București în plimbare...

Interviu consensuat de VIOREL BABA

Casa de cultură din Bacău

Un util schimb de experiență

Recent, comitetul U.T.C. de la Uzina de fier Vîlăhita a organizat un schimb de experiență la „Rulmentul” Brăsova. Au participat tineri inovatori și cei distincți la muncile voluntar-patriotice. Vizitînd districtele secției, interviul tinerilor a fost orientat în mod deosebit spre aspecte sectoriale care aveau tangență cu munca lor: secțiile forță, strungărie și bile.

rice din orașul de la poalele Timpei, iar a doua zi au făcut o excursie la Poiana Brașov. Vizitînd bucurîndu-se de un mare interes, comitetul U.T.C. de la uzina Vîlăhita și-a propus să organizeze frecvent astfel de întîlniri cu tinerii din marile unități socialiste ale patriei noastre.

IOAN SIMO Subredacția „Scînteia Tineretului” din județul Harghita

CONTINUĂRI • CONTINUĂRI

BARIERA CAUZELOR „OBIECTIVE”

(Urmare din pag. 1)

de mare randament. Mai mult, în loc să se preocupe cu cea mai mare atenție de ridicarea pregătirii profesionale a muncitorilor, conducerea unității se complice în situația de a „înregistra” doar defecțiunile la mașini.

ții), iar în sector domnește un climat de autolimitare și nepăsare din partea maistrilor și șefilor de secție — cei chemați să răspundă direct de respectarea cu strictețe a programului de lucru.

Am întîlnit la mașinile de strungărie multă, din secția strungărie (mașini care asigură o productivitate de trei ori mai mare decît a strungurilor paralele normale... — n.a.) astfel de muncitori care, după cîteva zile de „instruire”, îi se cere să realizeze „normele. Consecințele? Numărul celor aflați sub normă este cu 21 la sută mai ridicat decît în aceeași perioadă a anului trecut, defecțiunile la utilaje se (în lant (aragratul A.M.P.-70, de o complexitate ridicată, din cauza repetatelor defecțiuni, 60 la sută din timpul de lucru nu funcționează), iar numărul reparațiilor de slabă calitate se înmulțește.

Ca să nu mai amintim că 3 nopti la rînd, după relațiile maistrului Viorel Cețuțiu, în schimbul III (exact acela pe care conducea uzinei II găsea „vinovat”, au lipsit inele pentru rulmenți și muncitorii au fost nevoiți să stea degeaba ori să plece acasă.

Sînt și alte scuze care împietăză asupra folosirii eficiente a timpului de lucru. Ne oprim înțînă un grup de muncitori, strînși în o mică „strungărie” care produce cele mai mari „dureri de cap” conducătorilor uzinei. Întrebîndu-l pe unul din ei (strungarul George Stan) de ce nu lucrează, acesta ne-a răspuns: — Am terminat lotul de piese, și nu mai am ce să fac. De ce „nu mai avem” strungarul Stan ce să facă? Pentru că semifabricatele de la forță întîrzie să vină (ceea ce înseamnă o slabă preocupare din partea conducerii uzinei în direcția asigurării decalajului corespunzător între sec-

F.U.S.: „TRAUMATISMELE” DEFECTUOASEI APROVIZIONĂRI: 10 ZILE PIERDUTE

Situația utilizării timpului de lucru la Fabrica de unelte și scule este și mai îngrîjorătoare: toate elementele structurii (forță, secții, strungărie) depășesc exagerate față de anul trecut. Amintim că valoarea fondului de timp neutilizat este cu peste 10.000 ore peste nivelul celei înregistrate, la același indicator în 1967, că în loc să crească, coeficientul folosirii timpului de lucru, a scăzut (de la 95,5 la 94 la sută).

Una din condițiile asigurării ritmicității producției și, deci, a folosirii integrale a fondului de timp o constituie aprovizionarea tehnic-material-ratională. Or, tocmai de acest lucru nu se poate vorbi la u-

COMITETUL U. T. C. AL COMUNEI

nită de care ne ocupăm. Întreprinderea nu are asigurată, nici pînă în prezent, 49 t. oțel — restante încă din trimestrul I a.c. — iar pentru 96 t. nu are acoperire cu repartizării, ceea ce înseamnă imposibilitatea desfășurării activității productive timp de 10 zile! Este adevărat, în egală măsură, răspunderea o poartă conducerea unității și a Direcției de aprovizionare — desfacec din M.I.C.M.

Ar fi greșit însă să aruncăm vina, în întregime, pe seama factorilor din „afară”. Pentru că o analiză mai atentă a structurii fondului de timp ne conduce la o serie de alte concluzii. De pildă, anul trecut, conducerea unității a stabilit un „plan de măsuri” menit să contribuie la folosirea mai rațională a timpului în cadrul secțiilor și atelierelor, în fiecare schimb. Lășăm la o parte faptul că „planul” cuprinde măsuri destul de anemice, neconcludente pentru eforturile ce se cer întreprinderii în direcția folosirii raționale a timpului productiv, faptul că „planul” nu se cunoaște nici chiar de șefii de secție și ateliere.

Să analizăm însă unul din punctele „planului” amintit: respectarea în întregime a celor 490 de minute, de către fiecare lucrător.

Cercetăm la întîmplare cîteva fișe de pontaj de la secțiile forță și unelte. Constatăm că fișele, zile în șir, nu sînt ponațate decît la „întrare”, ori numai la „ieșire”, că pontajul se face cu 15-20 și chiar 30 de minute după începerea programului de lucru! Alexandru Nemeth Petre Florin, Ana Berșchut, sau nu ponațază deloc (Georgehe Cristian, Viorel Turcu). Pe unele fișe am întîlnit menționat „dispărut de la locul de muncă”!

COMITETUL U. T. C. AL COMUNEI

facă din munca colectivă o realitate, din consultarea masei de tineri un principiu suprem al activității cotidiene. La conceperea și inițierea întregii activități comitetul U.T.C. au datorat să atragă alături de ei mai mulți tineri, cadre de specialitate, oameni cu o bună pregătire, de prezența cărora se bucură astăzi din plin comuna noastră.

Ancheta întreprinsă de noi în cele două unități dezvăluie o serie întregă de carențe în folosirea rațională a timpului de lucru, demonstrează că factorii răspunzători, maistrii de schimb, conducerea întreprinderilor, organele de resort din minister nu se preocupă în suficientă măsură de traducerea în viață a hotărîrilor luate de partid și guvern cu privire la întărirea disciplinei în muncă în întreprinderi, organizarea științifică a producției, în vederea creșterii eficienței economice, a eliminării tuturor cauzelor care pot împiedica asupra acestora.

aducă comitetul de sprijin ale asociațiilor, prin transformarea întrecerilor sportive în adevărate competiții de masă. Fără îndoială, pentru rezolvarea întregii și a unui exigent nivel calitativ a atribuțiilor care le revin prin largirea sferei de activitate, comitetul comunale U.T.C. sînt datorate să-și valorifice toate resursele interne, să facă apel la toți membrii lor, la capacitățile lor organizatorice, să

ANUNȚ

LICEUL INDUSTRIAL PENTRU CONSTRUCȚII DE MAȘINI - BUCUREȘTI

Str. Nerva Traian nr. 33 — telefon 21 32 22, pregătește tehnicieni în specialitățile:

TEHNOLOGIA CONSTRUCȚIILOR DE MAȘINI

MAȘINI ȘI APARATE ELECTRICE

Se primesc absolvenți ai școlii generale din orașul București și provincie, în vîrstă de pînă la 17 ani.

Absolvenții liceului au dreptul să urmeze învățămîntul superior în aceleași condiții cu absolvenții liceelor teoretice.

Înscrierile se fac la sediul liceului în perioada 1-16 iunie a.c., unde se pot primi și informații suplimentare.

Lăsați-l, tovarăși...

(Urmare din pag. 1) v-ați ascunsesea. N-aveți, repei, dreptate tovarășe Stancu să vă supărați pe mica vedetă cu mari favorizări că, dacă ea fi în jocul div. n-are să apară, în primul rînd, pe mine. Vă citez, în continuare: „Nu numai hainele nu sînt încadrate în moda noastră civilizată, dar și chica mare favorizată de tinerii și obștința de care dă dovadă prin micșări de

acnă și gesturi obscene au făcut o proastă impresie. După spectacol, amatori de autografe s-au imbulzit spre a obține o semnătură de la (trei peste numele „vedetei”, nu de alta, dar am copiii mei acasă, care mă asteaptă în n. n.) care, după atîtea semnături s-a enervat și s-a adresat tinerilor adunați cu expresia: lăsați-mă, dragului în pace!”. De ce nu l-ați lăsat, tovarășe Stancu?

de peste hotare

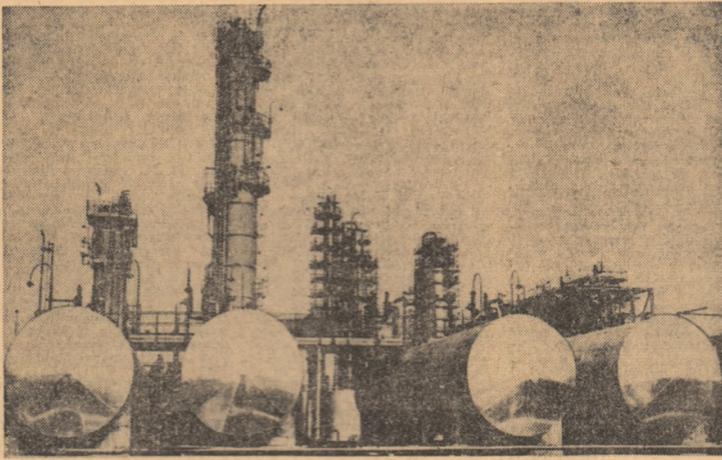
Evoluția situației din Franța

„Reluarea generală a lucrului este încă o speranță”. Astfel a caracterizat Franța Presa situația socială din Franța, după tratativele de marți între sindicate și diferite ministere.

La uzinele „Renault”, conducătorii sindicali au lansat un apel la continuarea grevei. Situația la uzinele Peugeot a devenit încordată, după ce tratativele nu s-au soldat cu nici un rezultat. La uzinele Michelin din Clermont Ferrand, sindicatele au apreciat ca insuficiente propunerile direcției și au cerut muncitorilor să continue greva. Pe de altă parte, negocierile deschise la Paris între reprezentanții societății „Sud Aviation” și cei ai sindicatelor au fost întrerupte, iar greviștii au hotărât ocuparea sediului societății de la Paris pînă cînd direcția societății va accepta reluarea tratativelor pe o bază nouă. Marți, au început la serviciile administrației publice tratative privind revendicările corporative ale cadrelor din cadrul Ministerului Educației Naționale. La radioteleviziunea France 2 (O.R.T.F.), conflictul cu statul a intrat, după cum relatează agenția France Presse, într-o fază acută. Intersindicalii salariaților a precizat că principala sa revendicare este „o reformă fundamentală a statutului O.R.T.F., care să asigure independența față de puterea politică, oricare ar fi ea și față de toate grupurile care pot exercita presiuni”. Un acord a intervenit între delegații sindicate-

lor și societatea națională a câșilor ferate (S.N.C.F.). Acesta prevede majorări ale salariilor în medie cu 13 la sută, inclusiv sporul de 3,20 la sută obținut la 1 ianuarie, unele avantaje în ce privește durata programului de muncă, majorarea sporului pentru orele de noapte. Dar, în toate sectoarele, avantajele obținute de delegații sindicalelor urmează să fie aprobate de greviști, astfel încît, la Paris se așteaptă o prelungire a tratativelor. În urma acordului intervenit între guvern și sindicatele de la regia autonomă a transporturilor pariziene (netrouri și autobuze), s-ar putea ca acestea să-și reia activitatea la 5 iunie, dacă greviștii vor accepta prevederile acordului. Se semnalează reluări ale lucrului la cinci întreprinderi din Lorena, la o rafinărie de pe coasta de vest a Franței, la unele unități ale marinei comerciale din portul Le Havre. Marți, și-au reluat de asemenea, activitatea cei 2.000 de lucrători de la centrul atomic de la Marcoule.

Pe plan politic, cu cinci zile înainte de încheierea listei de candidaturi pentru noua Adunare Națională, grupările politice sînt în primul rînd preocupate cu desemnarea candidaților. Principalele trei formații, grupul comunist și Federația Stîngii Democratice și Socialiste au făcut cunoscut că își vor prezenta candidații în majoritatea circumscripțiilor electorale.

R. S. CEHOSLOVACA. La Uzina chimică Slovnaft

Dar oferit de guvernul român Organizației Națiunilor Unite

La Palatul Națiunilor Unite din New York a avut loc, marți dimineață, o festivitate prilejuită de oferirea în dar Organizației Națiunilor Unite, de către guvernul român, a unei tapiserii murale „Cîntare omului” — care va împodobi una din sălile monumentale ale clădirii a cartierului general al O.N.U.

Inspirață din poemul cu același nume al lui Tudor Arghezi, această operă de artă a artistului român Ion Nicodim glorifică lupta omului și victoria sa asupra forțelor naturii, slăvește viața, creația și progresul, cărora energia nucleară, folosită în scopuri pașnice, le deschide perspective neînvinute. Un Prometeu modern întinde spre lume flacăra simbolică a noii energii — atomul, avertizînd în același timp împotriva nefastelor consecințe ale folosirii acestei energii în slujba răului.

În fața neîmăratelor obstacole. Aceasta explică de ce în lumea de astăzi el este atât de puternic stăpînit de idealul progresului, păcii și înfloririi omului, de ce privește cu speranță la această însemnată acțiune politică contemporană reprezentată de Națiunile Unite, unde noi toți, purtători ai unor sisteme diferite de idei și de credințe, am dori să se desfășoare o dezbateră continuă din care să rezulte imperativul de a opta în orice clipă, în spiritul răspunderii față de omenire și destinul său, în direcția păcii.”

A laud, de asemenea, cuvîntul secretarului general al O.N.U., U Thant, care, în numele Națiunilor Unite, a exprimat guvernului român gratitudine pentru semnificativul dar oferit.

Întrevederi ale președintelui Adunării Generale a O. N. U.

Președintele celei de-a 22-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., ministrul afacerilor externe al României, Corneliu Mănescu, a avut la Palatul Națiunilor Unite întrevederi consacrate examinării problemelor privind desfășurarea lucrărilor actualei sesiuni.

La 3 iunie, președintele Adunării Generale a avut convorbiri cu V. Kuznetsov, prim locțiitor al ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., șeful delegației Uniunii Sovietice, cu ambasadorul A. Goldberg, reprezentantul permanent al S.U.A., cu ambasadorul Akil Danieli, reprezentantul permanent al Tanzaniei, președintele pe luna iunie a grupului statelor africane, cu ambasadorul Leopoldo Benites, reprezentantul permanent al Ecuadorului.

Luptele de la Saigon

În zorii zilei de marți, patrioții sud-vietnamezi au atacat din nou cu mîiere și rachete poziții ale trupelor americano-saigoneze din centrul și periferiile capitalei Vietnamului de sud. Relativ în acest atac, agenția Associated Press îl califică drept unul dintre „cele mai puternice declanșate asupra Saigonului de la începutul actualului război”. Potrivit unor date incomplete furnizate de Comandamentul forțelor militare americane, mai multe obuze și rachete ale patrioților au distrus o navă militară de transport aflată în docurile de la Saigon și centrala electrică din cartierul Cholom, lăsînd fără energie electrică această parte a orașului. Alte zeci de obuze și rachete au lovit puncte situate în partea de sud a orașului și în apropierea podului „Y”, raion unde au avut loc, de curând, lupte grele între patrioți și trupele americane și saigoneze.

Concomitent cu atacurile lansate în capitala sud-vietnameză asupra unor poziții cheie ale trupelor americano-saigoneze, forțele patriotice și-au intensificat acțiunile și în împrejurimile Saigonului, precum și în alte regiuni ale Vietnamului de sud. Aeroperul Tan Son Nhut din imediata apropiere a Saigonului a fost supus din nou de patrioți unui intens bombardament cu rachete. Tot în vecinătatea capitalei sud-vietnameze, la Gia Dinh, au avut loc ciocniri violente între unități ale F.N.E. și două companii de pușcași marini americani. Ambele părți au suferit pierderi. Un avansat al trupelor guvernamentale, situat la numai 33 kilometri de Saigon, a fost, de asemenea, atacat în primele ore ale dimineții de detașamente ale Frontului Național de Eliberare.

Lupte grele între patrioți și unități ale trupelor americano-saigoneze au avut loc și în delta Mekongului, în apropiere de Cai Lay.

Italia: Chemare la formarea unui front unic de stînga

Luigi Longo, secretarul general al Partidului Comunist Italian, Tullio Vecchiotti, secretarul general al Partidului Socialist al Unității Proletare, și senatorul Ferruccio Parri au făcut cunoscut luni, în cadrul unei conferințe de presă, un document-program comun care cheamă toate forțele de stînga, laice și catolice, să formeze un front unic în lupta pentru atingerea următoarelor teluri: garantarea drepturilor sindicale și politice ale oamenilor muncii, îmbunătățirea condițiilor lor de viață, deplină folosire a forțelor de muncă, reducerea orarului de muncă și asistență socială corespunzătoare, dreptul efectiv al muncitorilor de a participa la încheierea contractelor colective, stabilirea unui nou tip de relații între puterea de stat și cetățeni, dezvoltarea științei și culturii în Italia prin îndeplinirea reformei învățămîntului, promovarea de către Italia a unei politici de pace și destindere internațională ale cărei condiții sînt autonomia Italiei de a decide, deci, înseși ei din pactul atlantic; reînnoș-

terea R. D. Vietnam, a R. P. Chineze, a R. P. D. Coreene și R. D. Germane. Autorii documentului au subliniat că el reprezintă o platformă politică pe baza căreia „este posibilă și necesară crearea unui front unit al tuturor forțelor de stînga” din Italia.

Implicațiile destrămării coaliției de centru-stînga, în ajunul primei reuniuni a noului parlament dominat de stînga la Roma. Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Socialist Unificat de a nu participa la un nou guvern, pune, fără îndoială, sub semnul întrebării viabilitatea formulei coaliției de centru-stînga. În cercurile politice se apreciază că socialistii și-au lăsat, totuși, deschisă poarta pentru a reîntra în guvern după Congresul național al P.S.U., din octombrie a.c.

Liderii celor trei partide politice ale coaliției (socialist, democrat-creștin și republican) au căzut de acord, marți, asupra desemnării lui Amintore Fanfani (democrat-creștin) drept candidat pentru funcția de președinte al Senatului și a lui Alessandro Pertini (socialist) drept candidat la președinția Camerei de deputați. Rămîne de văzut dacă parlamentarii vor fi de acord cu aceste alegeri.

Miercuri va avea loc prima ședință a noului parlament, iar cei 630 de deputați și 315 senatori, aleși la 19 mai, vor trebui să alege pe președinții celor două corpuri legislative. Tot miercuri, urmează să-și prezinte demisia Cabinetul prezidat de Aldo Moro, după care președintele Italiei, Giuseppe Saragat, va încheia o nouă sesiune de consultare în vederea formării noului guvern.

Sedinte ale unor comisii C. A. E. R.

La Bratislava a avut loc zilele acestea cea de-a 11-a ședință a Comisiei Permanente C.A.E.R. pentru industria radiotehnică și electronică. La lucrări au participat delegații din Bulgaria, Cehoslovacia, R.D.G., Polonia, România, Ungaria și U.R.S.S., precum și reprezentanți ai R.S.F. Iugoslavia.

În încheierea ședinței au fost adoptate o serie de recomandări privind standardizarea și unificarea în domeniul radiotehnic și electronic.

La Minsk a avut loc zilele acestea cea de-a 22-a ședință a Comisiei Permanente C.A.E.R. pentru comerțul exterior. Au participat delegații din Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană, Mongolia, Polonia, România, Ungaria și U.R.S.S., precum și din Iugoslavia. În calitate de observatori au participat reprezentanții din R. D. Vietnam și Cuba.

Comisia a examinat rezultatele îndeplinirii protocoalelor cu privire la lucrările reciproce de mîsurări între țările membre ale C.A.E.R. și R.S.F. Iugoslavia în anul 1967, precum și rezultatele tratativelor și încheierii protocoalelor cu privire la schimbul reciproc de mîsurări al acestor țări în anul 1968.

Zilele acestea a avut loc la Rostok, în R. D. Germană, ședința Comisiei Permanente C.A.E.R. pentru geologie. La lucrările ședinței, care s-au desfășurat într-o atmosferă cordială și de înțelegere reciprocă, au participat delegații din R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Mongolă, R. P. Polonă, Republica Socialistă România, R. P. Ungară, U.R.S.S.

Comisia a examinat și aprobat raportul cu privire la activitatea din anul 1967 și a trasat sarcinile activității sale de viitor.

pe scurt

LA CONAKRY, s-au deschis, în prezența unui mare număr de reprezentanți ai instituțiilor centrale guineeze și a șefilor misiunilor diplomatice, expozițiile „Cîntare Tractorul Brasov” și „Delta Dunării” trimise de Institutul Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

Valul acțiunilor revendicative studențescilor din Europa occidentală a cuprins luni și Universitatea din Oxford, cînd 300 de studenți britanici au luat în asalt sediul poliției universitare (Proctors). Demonstrații protest au impus oarecărui măsură interzicînd difuzarea de manifeste politice. Demonstrația a fost organizată de un grup de studenți care se intitulază „Comitetul celor 30”. Agențiile de presă apreciază că aceasta este o demonstrație fără precedent în istoria universității din Oxford, cea mai veche din Marea Britanie.

LUIND cuvîntul la o conferință a profesorilor, care a avut loc în localitatea Plymouth, primul ministru al Angliei, Harold Wilson, a declarat că Anglia va avea o universitate unică în lume, ale căreia cursuri vor fi predate cu ajutorul radioului și televiziunii.

El a arătat că reglementarea funcționării acestei „universități deschise” va fi anunțată în curînd.

Inscrierile pentru această uni-versitate, care va începe să funcționeze în 1970, se vor face încă din 1969.

LA 4 iunie, la Moscova a sosit, într-o vizită oficială, o delegație a Adunării Naționale a R. S. Cehoslovace, în frunte cu Josef Smrkovsky, membru al Prezidiului C.C. al P.C.C., președintele Adunării Naționale.

Oaspeții au sosit însoțiți de Andrei Kirilenko, vicepreședintele al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., și de alte persoane oficiale.

Marți, în ajunul deschiderii celei de-a 52-a sesiuni a Conferinței Internaționale a Muncii, șeful delegației române, Petre Blajovic, ministrul muncii, a avut convorbiri cu David A. Morse, directorul general al Biroului Internațional al Muncii, și cu C. W. Jenks, prim adjunct al directorului general al B.I.M.

În cursul întrevederii au fost abordate probleme referitoare la activitatea României în cadrul Organizației Internaționale a Muncii și cooperarea în vederea bunei desfășurări a unor acțiuni comune.

SENATORUL Walter Mondale a cerut Congresului S.U.A. să reexamineze restricțiile asupra comerțului cu țările Europei răsăritene. El a subliniat că este necesar ca Statele Unite să reexamineze actualul nivel de restricții asupra comerțului cu țările socialiste, arătînd că o dezbateră asupra acestui subiect este vitală pentru relațiile internaționale”. După cum a afirmat senatorul, poziția guvernului Statelor Unite față de comerțul cu țările din Europa răsăriteană, s-a limitat numai la „lozinci”. El s-a pronunțat pentru adoptarea fără întîrzieri de către Congres a unei legislații care să promoveze dezvoltarea relațiilor comerciale între S.U.A. și țările socialiste ale Europei.

PRĂBUSIREA unui avion american cu reacție de tipul „F-4 Phantom” deasupra clădirii centrului electronic de calcul din orașul japonez Kukuoka a declanșat o serie de reacții de protest în rîndul populației îngrijorată de permanența primejdiei pe care o constituie prezența pe teritoriul țării a bazelor militare americane. Accidentul, care s-a produs la numai 10 metri de camera de iradiții a universalității din localitate, a stîrnit indignarea studenților japonezi, care au demonstrat în fața sediilor Ambasadei S.U.A. din Tokio și a consulatelor Statelor Unite din alte orașe. În cursul zilei de luni, studenții au înaintat un protest autoritar, cerînd ca acest incident să implică șale sale constituie obiectul unor discuții în parlamentul țării.

deschis pe americani, „care strică fetele și le transformă în prostituat”. Reacționînd la această nemulțumire generală, guvernul Thaiandei a ordonat, la sfîrșitul lunii aprilie, mutarea tuturor barurilor și localurilor rău famate care au răsarit ca ciupercile în jurul bazelor militare și instalațiilor americane în locuri „mai ferite” astfel încît prevenirea lor să nu mai aducă „declinul moral și social al poporului”.

Incoroarea americano-tailandeză este a-

„Căsătorie de nevoie”

limitată și de fapt cu cei 45.000 de militari americani staționați în această țară, cărora li se adaugă lunar încă 8.000 de soldați veniți în permisie din Vietnamul de sud, nu sînt supuși legilor Thaiandez. Tratatul dus timp de peste un an între diplomații americani și tailandezi în vederea limitării drepturilor militare americane din Thaianda s-a soldat cu un eșec. Un „mic conflict diplomatic” a izbucnit recent cînd un sergent din aviația americană a fost arestat de poliția din Bangkok pentru că a lovit pe șoferul unui taxi și a fost internat timp de cinci zile. Cazul a stîrnit ecouri atât de mari încît generalul Praphas Charusathien, „omul forte” al

regimului de la Bangkok, a declarat: „Deși militarii străini nu se află sub jurisdicția tribunalelor tailandeze, ei trebuie să fie judecați de aceste curți de justiție”.

În mai multe rânduri Washingtonul și-a exprimat nemulțumirea pentru faptul că oficialitățile tailandeze au refuzat să accepte „sfaturile” consilierilor americani. S-a ajuns pînă acolo încît tailandezii au cerut reducerea numărului membrilor „Corpului păcii” trimiși în această țară. „Avînd o experiență a autogovernării de peste 700 de ani — a constatat, nu fără amărăciune, ambasadorul S.U.A. la Bangkok, Leonard Unger — tailandezii nu sînt nevoia să-și ajusteze idelle lor de rezolvare a problemelor la concepțiile din străinătate despre felul cum trebuie făcute lucrurile”.

Bineînțeles guvernul S.U.A. nu rămîne inactiv în fața atualelor tendințe. Washingtonul intensifică avertismentele adresate regimului de la Bangkok privind „pericolele la care se expune” dacă actuala răcire a relațiilor dintre cele două țări nu este menținută. Aceste avertismente se referă, în special, la intensificarea luptei de partizani din Thaianda, împotriva cărora trupele americane folosesc un mare număr de bombardiere și unități terestre. Dar, spre deosebire de amestecul american în Vietnam, războiul dus în Thaianda este acoperit de un val dens al tăcerii. Rezultatele acțiunilor militare ale S.U.A. în Thaianda au însă asemănări izbitoroare cu cele din Vietnamul de sud. Tot mai mulți tineri tailandezi se încadrează în rîndurile partizanilor, iar poporul acestor încercate țări întoarce tot mai mult spatele aceluia care se proclamă „aliații lui de nădejde”.

L. RETEGAN

Cînd sălciile de pe malurile Dunării se auvesc și spre soarele albastre ale mînușilor din jur încep să încrezăască pomii, cinești fug la sfîrșitul săptămîinii la întâlnire cu natura lăsină orăzul pustiu. Soarele scaldă străzile aproape goale aureolînd maestuos clădirile fostului imperiu, rămăse pradă doar turiștilor, copiii și bătrînilor. Vienezii se duc să respire cître Kahlenberg, Klosterneuburg, îndreptîndu-se către Pădurea vieneză, ori împetrînd cu corturi și căsuțe de camping colorate malurile Dunării ce ocolesc capitala, pe provincialii sosesc în grupuri, perechi, singuri, pentru a vizita ferici de agitația zilelor de lucru muzeele, palatele, monumentele Vienei. Înarmați sau nu cu ghiduri toți pornesc să străbată Rîngul — strada ce înlăntuie Vienna — admirînd strălucirea pură a stilului gotic al Primăriei, urcînd treptele Parlamentului asemănător cu Partenonul, mîsurînd cu privire a propozițiile desicîrșite ale Burgtheatruului sau Operei. Iubitorii de artă se pot pierde pe o zi întreagă în Kunsthistorischesmuseum, care adăpostește, între foarte multe altele, cele mai frumoase lucrări ale lui Dürer și Breugel-bătrînilor; a matorii de frumos de pe alte continente au și ei în muzeul etnografic prilejul unei mar defășurări desfășurate spațial pe uriașe săli ce conduc către arta Africii, Asiei, Americii Latine

Turul păgînilor, înalt de 138 m, construit într-un desăvîrșit gotic flămboiant de Venezi eon Klosterneuburg. Poziția sa în fața cîmpului de bătălie și obosit, înăuntrul rîcoare, vibranțele dau pietrei o lumină blîndă, iar băncile imbie pe oricine să se așeze pentru a admira cei 18 paștri de piatră, decorați tot în stil gotic, care susțin impresionanta boltă de sub care Jean de Campistran, a predicat cruciada de ceacului al XV-lea.

Afară, lîngă zidurile catedralei, grupuri de școlari vienezi rămăși în capitală pentru a-i vizita monumentele istorice însoțiți de profesori, nu par prea răscolți de explicațiile dascălilor privind trecutul Habsburgilor, ci se uită amuzați, plini de un real interes la impozanții birjiri cu mustași și barbăși a la Franz Josef, care-și pășesc trăsuri-le „parcate” în jurul catedralei. Din fațada Vienei imperiale, cu baluri grandioase, promenade romantice în carross trase de cai albi, s-au păstrat doar 38 de trăsuri cu birjiri îmbrăcați în jachetă neagră, pantaloni reiași și melon, gata să plimbe contra unei sume destul de ridicate pe turiștii extravaganți dornici să refacă atmosfera vechii Viene. Au năi răsuri din țările adăvurate, cînd domoșoarele din familiile bogate, care au implinit în acel an 18 primăveri, valsează pentru prima

Note de drum

Duminică vieneză

Turistul grăbit, îndeobște cel străin, lacom de frumos, încearcă un cumplit amalgam de sentimente — de la dorința de a îngurgita fără preget cantități uriașe de artă (dorință ce-l aruncă finalmente într-o stare de oajietate vecină cu indigența), la grija cristăpată că nu s-a adăpat destul, că a omis desigur ceva important, că nu și-a fixat în cap și în inimă ceea ce era neapărat necesar — pînă la constatarea că a greșit gară alegînd în acest oraș, muzeele. Dar cum de fapt orice vizitator al Vienei nu poate să nu le străbată, oricît de rapid, și nu poate rezista să nu treacă pe la Biblioteca Națională, Tezaur, colecția Albertina, ori măcar prin fața cîtoroa case unde au trăit Beethoven, Mozart, Haydn, Strauss, după cum citeva zile înainte alege să se încindă o parte din zi și toată seara în Burgtheater, sau se zăhărise să procure măcar un bilet studentesc în vizionarea la Operă — deci, de fapt, după ce spre liniștirea sufletului său hulaup, epuizase citeva obiective ce cereau claustrare, decide în sfîrșit să-și facă o fațoare, duminică, alegînd din toate tentațiile Vienei, măcar duminică, plimbarea pur și simplă. Și o pornește pe jos, jurînd că nu se va mai inclina de nicieri, că se va uita doar la oameni și nu la ziduri, statui, monumente, că interesul pentru artă și istorie e definitiv împachetat pînă acasă, că va fi atent doar la atmosfera străzii, la aerul general al orașului. Și așa, atenat la percepțiile majore, adică cele ce sînt de natură umană, ba mai trăgînd cu coada ochiului într-o librărie (scumpe sînt cărțile!), ba într-o citrînă (deh, oameni sîntem!) se trezește față în față cu... catedrala Sf. Ștefan. Imposibil de ocolit, vizibilă din toate colțurile Vienei, Ștefan, cum îi spun guimard laic vienezii, țese în cale de ori unde, monumentală, impresionantă mă ales prin

oară la Operă în vechii lungi, albe, cu tineri îmbrăcați în frac, făcîndu-și astfel intrarea „în lume”. E vorba firește, de vestigiile unei străluciri, păstrată, prin conveniența tradiției, pentru cifica. Pentru cei mai mulți tineri Viena calșurilor, a crinolinelor grațioase și a isprăcilor romantice a trecut de mult în împăriașia basmelor (istorisite de bunici bogate), fiindcă pentru acești foarfe mulți Viena de astăzi e orașul muncii serioase, a studiului scump plătit, a traiului chimeric și dificultat și mare efort. Studenții vienezi nu valsează decît areoredi nu fiindcă calșul s-a demodat, dar fiindcă ei sînt extrem de ocupați. Tineretul în majoritatea lui manifestă un solid respect pentru muncă, atât a lor cît și a altora. (Într-o după amiază înflorită, seară seară, am văzut o mașină cu nuntași rămasă în pară; fetele așteptau răbdătoare pe trotuar, în băieții cu minciunile hainelor de seară sufocate, reparau conștiințioși defecțiunile, fără a apela nerocos sau boieros la ajutor străin).

Adesea studenții sînt nevoiți să prezente în timpul liber alte munci, pentru a-și putea plăti taxele sau întreținerea (fetele servesc în pensivni, băieții lucrează în ateliere, magazine, ba sînt și negustori ambulanz) fără să li se pară că astfel se înșoșesc. Poate că de fapt, tocmai această rigoare a efortului obligatoriu necesar acțiunii unui trai onorabil creează tinerilor vienezi vizibilul echilibrul, clătut pe sobrietate. Sobrietatea de altminteri manifestată și în aparență a nu am văzut la Viena nici o mini-puce, imitată după moda Courregne nici un bătut cu barbă înclătit sau pleto murdare, adoptate de la traba-duri francezi și vikingii nordici. Tinerii austrieci au orgoliul de a fi ei înșiși. Și sînt.

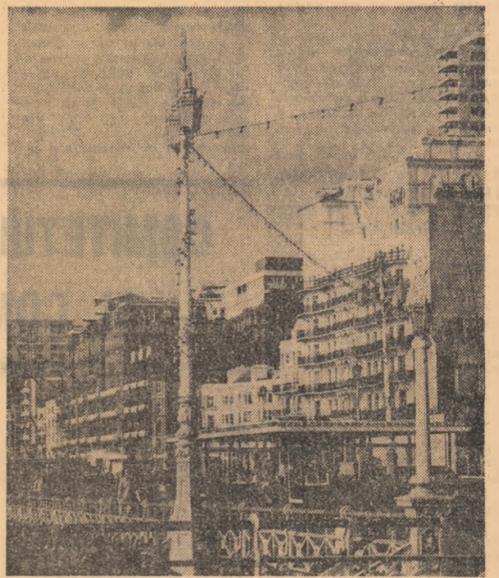
VIOERICA TĂNĂSESCU

Grave incidente israeliano-iordaniene

În re forțele israeliene și iordaniene situate la sud de lacul Tiberiada, de o parte și de alta a fluviului Iordan, a avut loc marți un duel de artilerie. În cursul incidentului, care a depășit ca intensitate schimburile de focuri din ultima perioadă, a arătat purtătorul de cuvînt al armatei israeliene, a intervenit în luptă și aviația Israelului.

Postul de radio Amman a difuzat un comunicat oficial în care se arată că, în cursul luptelor desfășurate marți între forțele israeliene și cele iordaniene, partea iordaniană a avut 35 de morți și 62 răniți. Orașul Irbid, situat la 90 km de Amman, a avut de suferit în urma acestor incidente.

Totodată, comunicatul precizează că forțele israeliene au pierdut 4 avioane, trei baterii, patru blindate, șase vehicule militare. Potrivit aceluiași comunicat, aproximativ 43 soldați israelieni au fost răniți sau ucși.

ANGLIA. Vedere din localitatea balneară Brighton